

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/6/2015
Identifikačné číslo spisu: 6714010433
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6714010433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci proti obvinenému L. G. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. septembra 2014, sp. zn. 2 To 89/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 16. júla 2014, sp. zn. 4 T 30/2014 bol obvinený L. G. uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 16.00 hod. do 18.30 hod. dňa 08. marca 2014, na XY. poschodí bytového domu v J. vošiel do sušiarne pridelenej k bytu č. XY tak, že doťahovacím kľúčom zlomil vložku zámky, cez sušiareň prešiel na strechu domu, cez pootvorené okno otvoril vedľajšie okno, cez ktoré vošiel do bytu č. 36 prideleného nájomkyni R. X., nar. XY, odkiaľ odcudzil 1 ks čierny plazmový televízor značky LG, typ 42PJ350, sériové číslo 009MAVDB2431, v ľavom hornom rohu televízora, zo zadnej vrchnej strany s nalepeným štítkom s nápisom X., 1 ks posteľnú obliečku, 1 ks čierny televízor zn. CHANGHONG s uhlopriečkou 64 cm, so strhnutým identifikačným štítkom na zadnej časti televízora s 1 ks sieťovým káblom, 1 ks fialová taška na zips, 1 ks notebook zn. DELL Latitude 131L model PP23LB, sériové číslo 29515796155, 1 ks mobilný telefón zn. Sony Ericsson nezisteného IMEI čísla, s vloženou batériou a SIM kartou TESCO, číslom SIM XY, 1 ks web kamera čiernej farby bez označenia, nabíjačka od netobooku zn. EVOLVE 90W, 1 ks ovládač od televízora LG a 1 ks ovládač od televízora zn. GK23J2-C8, 1 ks USB kľúč zn. PNY 4 GB a 1 ks preukážka SAD vydaná na študenta „W.“ s nečitateľným priezviskom a dátumom narodenia XY vrátane fotografie, 12 ks CD nosičov rôznych autorov v plastovom okrúhlym obale a bankovku nominálnej hodnoty 50 €, ktorá bola vložená v zadnom vrecku nohavíc, ktoré boli uložené v komode spálni, veci preniesol do sušiarne a potom, čo sa so Z. C. dohodol

na ich predaji, postupne ich vyniesol do auta Z. C., čím poškodenej R. X., nar. XY, bytom J. spôsobil škodu krádežou vo výške 675 € a poškodením dverí sušiarne vo výške 8 €,

pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5 T 48/2013 zo dňa 19. júla 2013, právoplatným dňa 19. júla 2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia a súčasne rozhodnuté o zhabaní veci.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 (štyridsaťosem) mesiacov, pričom na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 2 písm. b Tr. zák.).

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods.1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Zroveň bol obvinený zaviazaný k povinnosti na náhradu škody poškodenej R. X., nar. XY vo výške 108 eur (podľa § 287 ods. 1 Tr. por.) a so zvyškom nároku bola poškodená odkázaná na občianske súdne konanie (podľa § 288 ods. 2 Tr. por.).

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. septembra 2014, sp. zn. 2 To 89/2014 v bode I/ podľa § 321 ods. 1 písm. e/, písm. f/, ods. 3 Tr. por. na základe odvolania obvineného bol rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušený vo výroku o treste a náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd obvinenému podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. krajský súd uložil obvinenému aj ochranný dohľad na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a poškodenú R. X., nar. XY odkázal so zvyškom jej nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

V bode II/ tohto rozsudku súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený L. G. podal prostredníctvom obhajcu proti uzneseniu krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. doplnené vlastnoručne napísaným podaním z 26. januára 2015 (doručeného Okresnému súdu Zvolen 27. januára 2015) s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V odôvodnení dovolania obvinený prezentoval názor, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol porušený zákon v jeho neprospech, pretože jeho konanie malo byť právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. a nie ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. Podľa jeho názoru všetky okresné súdy v Banskobystrickom kraji rovnaké konanie, pre ktoré bol odsúdený, právne kvalifikujú len ako vyššie uvedený prečin. V doplnení dovolania obvinený poukázal na konkrétne rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo 17. septembra 2014, sp. zn. 2 T 262/2013, ktorého rovnopis k podaniu pripojil.

Následne v súlade s § 376 Tr. por. predseda senátu súdu prvého stupňa doručil rovnopis dovolania ostatným stranám konania.

K dovolaniu obvineného podal písomné vyjadrenie prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen. V tomto vyjadrení prokurátor prezentoval názor, že podstata skutku, pre ktorý bol obvinený právoplatne uznaný vinným, spočíva v tom, že vlámaním vošiel do riadne uzamknutého bytu poškodenej, kde odcudzil veci v hodnote 675 eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že 19. júla 2013 bol odsúdený za iný

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Takto zistené konanie v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 z 12. decembra 2011 napĺňa všetky zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru prokurátora okresnej prokuratúry v predmetnom prípade teda nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolanie obvineného považuje za nedôvodné a ako také ho navrhol odmietnuť.

Poškodená R. X. sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou včas a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, ktorým bol na základe odvolania obvineného L. G., podaného proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Zvolen, tento rozsudok prvostupňového súdu zrušený vo výroku o uloženom treste a náhrade škody a bol mu uložený nový trest ako aj rozhodnuté o zvyšku nároku poškodenej na náhradu škody. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo včas podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Zvolen, t. j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd sa musel teda vysporiadať s dovolacou námietkou obvineného L. G., v rámci ktorej spochybňuje právne posúdenie jeho konania, tak ako ho ustálili vo veci konajúce súdy a domáha sa preto zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bol právoplatne odsúdený pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo všeobecnosti platí, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Pokiaľ ide o otázku právneho posúdenia skutku spáchaného obvineným, v minulosti dochádzalo k rozdielnemu výkladu pri ustálení právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky trestného činu krádeže spáchaného vlámaním a spôsobiac tak malú škodu. Na odstránenie rozdielného výkladu Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujalo stanovisko na zabezpečenie jednotného výkladu a aplikácie relevantných ustanovení Trestného zákona.

Trestnoprávne kolégium prijalo stanovisko, že ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods.

1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Ak si teda páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha taký čin vlámaním, pri ktorom neoprávnene vnikne do obydľia iného, bude sa jeho konanie kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. (pri použití ustanovenia § 138 písm. e/ Tr. zák.) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., teda nie aj podľa ods. 2 písm. a/ naposledy označeného ustanovenia, súbežné uplatnenie ktorého by znamenalo porušenie zásady ne bis in idem v dôsledku dvojnásobného pričítania „vlámania“.

Nie je teda možné akceptovať argumentáciu dovolateľa, že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované, pretože „všetky okresné sudy v Banskobystrickom kraji, resp. aj v iných krajoch, totožné konanie, pre ktoré bol odsúdený právne kvalifikujú len ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.“, pretože každé iné právne posúdenie takéhoto konania je v rozpore s vyššie uvedeným Stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. Tpj 78/2011 z 12. decembra 2011).

Treba tiež uviesť, že obhajobnými námietkami obvineného vo vzťahu k právnomu posúdeniu jeho konania sa dostatočne a podrobne zaoberal už prvostupňový súd vo svojom odsudzujúcom rozsudku zo 16. júla 2014, sp. zn. 4 T 30/2014, ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom dovolací súd sa v celom rozsahu s právnou argumentáciou týchto súdov stotožnil.

Z uvedených dôvodov dovoláciu námietku obvineného spočívajúcu v tvrdení, že v predmetnej veci konajúce sudy skutok, tak ako bol ustálený na základe vykonaného dokazovania, neprávne právne kvalifikovali, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. za irelevantnú.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného L. G. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.